

RECENSION

SCENKONST Premiär

Barockens variationsrika skönhet och elegans får en färgstark klädedräkt i latinamerikanska färger.

Ensemble Villancico gör ett bejublat framträdande på nationell scen för tidig musik vid Musikaliska kvarteret i Stockholm.

FOTO: PABLO PALMIERI

Latinamerikansk barockmusik som fascinerar

Svenska och världskända Ensemble Villancico består av högklassiga sångare och musiker. De framför latinamerikansk barockmusik som är färgad av indianska, afrikanska och europeiska uttryck.

Fredagen den 28 april bjöd Ensemble Villancico in till Fiesta barroca latina! på Musikaliska kvarteret i Stockholm. Det var en releasekonsert i samarbete med Caprice Records.

Sedan 1995 har Ensemble Villancico turnerat i ett 30-tal länder med tidig världsmusik, främst latinamerikansk barockmusik och tidig musik med nordisk anknytning. Gruppen har nått världsrykte och ses för närvarande som en av de viktigaste uttökarna av tidig musik från Latinamerika. Ensemblen leds av grundaren och dirigenten Peter Pontvik, och består av sångare, instrumentalister och dansare.

Under kvällens konsert framförs verk av ett flertal 1600- och 1700-tals latinamerikanska tonsättare, som binds samman med en scenkonstnärlig dramaturgi. Musik, sång, dans och drama samsas på scenen och skapar tillsammans ett tilltalande och måleriskt allkonstverk.

Konserten inleds med att dörarna öppnas till salongen och publiken möts av en fiktiv mässa. Prästen (Peter Pontvik), som även fungerar som dirigent, står vänd

mot publiken. Sångarna gestaltar bybor någonstans i Latinamerika på 1700-talet. De sitter med ryggen mot publiken och skapar tillsammans med prästen ett imaginärt kyrkorum. Det är spännande och intressant. Publiken blir delaktig i en pågående rit, som både är levande och teatralisk.

De fyra musikerna, som uppehållit sig utanför scenrummet, går upp på scenen och formar tillsammans med de åtta sångarna och de två dansarna en musikalisk och visuell helhet. De är påfallande samspelade och skapar ett dynamiskt och välavvägt framförande.

Librettot är enkelt och handlar om komplikationer och missförstånd som uppstår mellan de unga och förälskade Amalia och Pedro, samt prästen. Historien är relativt banal och förmedlar ingen djupare sensmoral eller människobetraktelse, utan fungerar som en sammanbindande kraft och en ramrättelse för de olika musikstyckena. Scener med feststämning blandas med mer finstämda tablåer.

Peter Pontvik leder sångarna och musikerna med finesse och känslighet. Han låter den effektfulla musiken och sången tala för sig

själv och lyfter fram den på bästa sätt. Det finns en härlig andning i dirigeringen som skapar en utmärkt balans i framförandet. Hans avslut är exemplariska och med stor skicklighet gör han den latinamerikanska barockens harmonik, dynamik och rytmik rättvisa. Peter Pontvik står även för konsertens libretto och regi tillsammans med Daniela Valero, samt för arrangemanget.

De åtta sångarna – Jessica Bäcklund (sopran), Kathrin Lorenzen (sopran), Mathilda Sidén Silfver (alt), Yamandu Pontvik (baryton), Kaspar von Weber (countertenor), Love Tronner (tenor), Emanuel Roll (tenor) och Erik Arnelöf (bas) är skickliga. Med okonstlade stämmor och en naturlig sångteknik tolkar de tonsättningarna med konstnärlig uttrycksfullhet och nyansrikedom. De olika stämmorna balanseras fint och ljudbilden är utmärkt. Sångarna rör sig vant på scenen, men skulle ha behövt få ytterligare regi för att helheten skulle upplevas som helt genomarbetad.

Musikerna – Göran Månsson (blockflöjter), Magdalena Mårding (viola da gamba), Dohyo Sol (barockgitarr och teorb) och Tomas Lindberg (slagverk) är en njutning att lyssna på. Tekniskt skickliga och med musikalisk lyhördhet skapar de ett tonspråk som förenar det bästa av två världar. Barockens klangvärld gifter sig fint med den latinamerikanska folkmusiken och skapar en mustig, medryckande

Dirigent Peter Pontvik leder Ensemble Villancico sedan 1995. Han är även tonsättare, musikproducent och musikforskare.

FOTO: PABLO PALMIERI

FOTO: PABLO PALMIERI

SCENKONST

Dans är en del av Ensemble Villancicos scenframförande, och skapar tillsammans med sången och musiken ett dynamiskt allkonstverk.

och rytmisk tonkonst, som musikerna behärskar med espri.

Tomas Lindberg är en upplevelse på slagverk. Rytmerna flödar lekande lätt fram och trollbinder med sin komplexa rytmik. Han hanterar ett flertal rytminstrument med samma konstfärdighet. Magdalena Mårding låter viola da gambans mjuka och runda ton segla genom luften och Dohya Sol spelar raffinerat och med stor närvaro.

Dansarna Nora Ekman (Amalia) och **Niklas Blomqvist (Pedro)** framför ett flertal koreografier. De dansar tillsammans och var för sig, och är tekniskt skickliga klassiska dansare. Niklas Blomqvist har en fin höjd på hoppen, hans pas de chat och sissonne är magnifika, men stundtals uppstår en anspänning som blockerar det koreografiska flödet. Nora Ekman dansar med naturlig enkelhet och charm. Det konstnärliga uttrycket mellan de två dansarna haltar dock något, och deras kärlek, som förmedlas genom gester, steg och blickar, blir inte helt trovärdig.

Kvällens stora behållning är de framstående sångarna och musikerna. Barockens variationsrika skönhet och elegans får en färgstark klädedräkt i latinamerikanska färger.

Kristina I. Kleinert

kristina.kleinert@epochtimes.se